

ZOMBOR és VIDÉKE.

A BÁCS-BODROGH MEGYEI EGYESÜLT EULENZÉK HIVATALOS POLITIKAI KÖZLÖNYE.

ELŐFIZETÉSI ÁRAK:

Égész évre 8 frt. — Félévre 4 frt. — Negyedévre 2 frt.
Néptantóknak egész évre 6 frt. — Félévre 3 frt. — Negyedévre 1.50.
Egyes szám ára 10 kr.

Felolós szerkesztő:

Dr. Molnár Gyula.

Megjelenik hetenkint kétszer: **vasárnap és csütörtökön.**

Szerkesztőség: **Csendes-utca, TÓTH-féle ház.**

Kiadóhivatal: **Csendes-utca OLÁH-féle ház.**

A jótékonytság albuma.

A világot kormányzó tudomány, az ész, a művészet hatalma, a kulturának, a fölvilágosodottságnak égisz alatt világossága a nemes szívű műveltség, a szívjóság összetett keze, s fejedelmi sarjaknak könnyeket fakasztó kérés szava szól hozzátok:

„Segítség!”

Üszkös romokból kinyúló füstkemények komor falai alatt síró gyermekek kaparászák ki a hamutengerből a megszegedett kenyérdarabkákat; de hamuvá lett a kenyér: „Segítség!”

Sápadt, éhes, sovány gyermekek és aggok guggolnak a romok szélén a kemény föld porondján. Besett szemükből kibuggyanó könnyecsek végig esorognak esontos halálszínű arczuk redőin. Nincs nyugvó helyük, hová fejüket lehajthassák, nincs föld, ahol meghúzódhatnak. Fekvőhelyük szalmapárnáját aluk és a földét feléltük pernyévé égette az emésztő tűz. Azokat a kiadott sovány karokat lásd meg!

„Segítség!”

Ne fordítsuk el fejünket a szomorú látvány elől, ne toljuk félre a felénk nyúló kolduló kezeket, hallgassuk meg a sírók kérészavait s fájdalommal szavak szívet lágyító hangján induljon meg szívünk s nyiljék meg alamszűrűnk minden zsebünk, hogy két kézzel szórhatassuk feléjük az áldást, az örömet.

Az idei tűz és árvízkarosultak kérészava nem hangzott el hiába.

Az egész ország jóságos szíve egyszerre dobbant meg a kérészóra. S a rezgő szív viszhangja végig halatszott az egész országon: „adakozunk!”

Az írók és művészek voltak az elsők, akik a nyomorral küzdők segítségére siettek.

Tudományukat és művészetüket, amelyeket a világ kincsarányával szokott megfizetni, ingyen ajánlották fel a szerencsétleneknek, hogy azok árán teremtsenek maguknak hajlékot és vegyenek kenyeret és ruhát.

Stefánia trónörökös főhercegné, Klótid főhercegné és két leánya Mária Dorotya és Margit főhercegnők s Kóburg Luiza kir. hercegnő továbbá Rudolf trónörökös, József főherceg és Kóburg Fülöp kir. herceg odasorakoztak az írók és művészek közé és irodalmi dolgozatok

s rajzokkal járultak hozzá ahhoz a nagy munkához, amely nek a neve: „Segítség!”

Jókai Mór koszorús írók, Nagy Miklós szerkesztő és Roskovits Ignác festőművész hazánkiai állanak a munka élén. A közreműködők számai között ott vannak közeletünk jelesei mind.

A „Segítség” emlékalbum egy olyan irodalmi és művészi becesel bíró könyve lesz a magyar művészet és tudomány termékeinek, amilyent meg eddig Magyarországon soha nem produkáltak.

Akinek — csak legesekélyebb érzőke van a szellemi élvezet, a tudomány és szépművészet iránt, az nem zárkozhatik el az elől, hogy az emlékalbumot magának meg ne szerezze.

Kettős nemes élvezet jóságát gyakorolja az emlékalbum. Az egyik, amelyet közvetlen az olvasón, a másik amelyet közvetve az égetteken gyakorol.

Vegyük meg az emlékalbumot.

Hogy pedig mindenki a saját tehetsége szerint adozhasson a nemes ügy érdekében s megszerezhesse magának az igazműbecsel bíró könyvet, azt négyféle kiadásban fogja kiadni a rendező bizottság, és pedig 1, 3, 20 és 100 frtos példányban.

Meg vagyunk róla győződve, hogy nemesszívú és műzessel bíró polgáraink nem fognak az ár megválasztásában farkukodni.

Hanem a városok polgármesterei hivatalait, községi elöljárókat, kaszinókat és olvasóköröket fölhívjuk, miszerint tartásuk erkölcsi kötelességüknek az emlékalbum száz fontos példányát oktetlenül megszerezni, mert könyvtárjuk díszének és becsének emelésére most jó alkalom kínálkozik. Elmulasztani a segínyt szintén olyan nagy bűn, mint a milyen véték az album megszerzését elmulasztani.

Megvagyunk győződve, hogy egy tehetősebb polgár asztaláról sem fog biányozni a „Segítség” emlékalbum. Segítsünk! Adakozunk!
Vegyük meg a jótékonytság albumát!

Megyei s helyi hírek.

* **Kossuth Lajos** névnapja alkalmával a zentai függetlenségi kör társasvárosát rendez f. hó 24-én este, mint a névnap előestéjén.

E pillanattól fogva Eliz gyönyör és kéjmámorban uszott.

A bái előkészületek, — a pompás toilette, s az a sok fazon de parler, ami egy bálbamenettel megelőz, — elkábítja, mámoríttassá tévé.

Olyan fogalmakat alkotott magának a bálteremről, a milyneket csak 16 éves leánykák alkothattak, a kik olvasták Scherezade tündérrégét.

A sovárgva várt est elérkezett.

A bábér előállt s Eliz, a ki csillogott a fényes bál-toilette, selyem csipke és ékszer ragyogásában, mamájával beszélt s a kivilágított esarnokba hajatott.

A kocsí ablakán keresztül látni lehetett a bálterem csillárainak bűvös világát, keresztülszűrődve a rózsás faldisz árnyán.

A léposöknön frakkos rendezők várták, a kik közül egy karjára vette őt, egy a mamáját, s az öltözőig kísérte, ott megvárták őket s bekísérték a tánc-terembe.

Eliz úgy érzé, mintha szédítő kéjérzet venne rajta erőt, a sima parkett, díszes falak, ragyogó világítás láttára, s elvegyült a leánykák seregében.

Egyideig alig eszmélt. Egy édes álom bűvölete tartá lenyűgözve idegeit.

Táncosai karján úgy libegett tova, mint egy holdkörös, nem látva s nem hallva semmit. Álomnak tánt föl előtte az egész, melyből nem óhajtott fölébredni. Az első négyes alatt táncosza megszólította.

— Ah, on oly szép, Eliz nagysám!

Ez a bók fölébreszté ábrándozásából s csak most vette szemügre táncosát.

Eddig nem látott senkit s nem törődött senkivel. A bálterem bűvöletes-bénító hatást gyakorolt reá, a tánc kápráztatta, nem ért rá táncosait szemügyre venni.

Azok csak eszközökül látszottak szolgálni — az ő vágyai betöltésére. De nem is hallotta, hogy valaki egyebet mondott volna neki pusztá udvarias szölamoknál.

Most táncosra olyat mondott, a mire érzé, hogy válaszolnia kell. Szemügre vette táncosát.

* **Kinevezés.** A vallás és közoktatási m. kir. miniszter, Jakóby Dező középiskolákra képesített tanárt, ki eddig a Baja városi kereskedelmi iskolánál működött, a homonnai állami polgári iskolához nevezte ki.

* **Hymen.** Perniczai Szűch Emil, a cs. és kir. szabadalmazott dunagőzhajózási-társulatnak állomás főnöke Szokolon jegyet váltott városunkban, Schverer János m. kir. vám és adófelügyelőnél mint gyámtyánál tartozkodik, néhai Schöbel N. főreltanár, kedves és szellemes lányával, Berta kisasszonnyal.

* **Hymen.** Löwy Vilmos helyb. jöhírő fiatal kereskedő f. hó 16-án jegyet váltott Szabadkán Kunetz Mór gazdag kereskedő bájos leányával Mari k. a-nal, lapunk szerkesztőjének unokahúgával. Udvozljúk!

* **Tüzoltó egyesületünknek** 6 tagja vesz részt a fimeei országos tüzoltó kongresszuson élükön dr. Vadas Kálmán főparancsnokkal. F. hó 16-án indultak el Budapestnek, a homnan 3 külön vonat viszi az ott egybegyűlt tüzoltókat Fiuméba.

* **Szontán** vasárnap este a vasúti indóház közelében tűz ütött ki s a községi ordinanczesnek, mintegy 80—100 kereszt buzája esett a lángok martallékául. Mint Szontán általában hiszik, a tűz bosszuanak a műve volt.

* **Az adai** m. kir. földműves iskola zárúvsgái f. évi aug. hó 31-én tartanak meg. Ajánljuk ezen iskolát az érdekelt körök szives figyelmébe.

* **Palics fürdőből.** Kimutatás f. évi aug. hó 5—12-ig jerdődött a fürdő. A lefolyt heten Palicsen 1840 árutazó vendég fordult meg, az állandóan itt tartózkodók száma 280. Kiadtak összesen 1829 fürdőjegyet, ebből 1002 hideg fürdőre szolt. A töviz hőmérséke tetemesen alászállt, 7-én 16 (R) fokra. A hét eleje szeles, borult, 10-én reggel a barometer hirtelen slyedni kezd, este 749.6; vihar. Éjjel esend 7.5 mm. magas, eső. A levegő hőmérséke is fokozatosan slyed, 10-én este 13.5 fok (C), d. e. 10, és 11-én ismét melegebb lesz. Ozonometer a hét elején 3, 11-én 7.

* **A zentai iparos-íjűság** az önszervezőegylet alapítókéje gyarapítására augusztus 20-án, szent István napján az ottani nagyvengedő üvegtermében kottiolommal egybekötött jótékonyezelő zártkörű tánevizalmat rendez.

* **Az iparoskör délvideki kirándulása.** Palicsról jelentik az „Íjűs” nek, hogy az iparoskör kiránduló társaságát, mely Ráth Károly (iparos) vezetése mellett indult utánan mindenütt szívesvel ovazóikkal fogadják. Kis-Körösn az ipartestület Adamit János elnökevel az élen ünnepi fogadtatásban részesíté a kirándulókat. Szabadkán Hever Géza főkapitány, Palicson pedig dr. Reiszner Lajos ügyvéd és Kulcsnesics József városi főjegyző üdvözölték az érkezőket. Mindenütt Ráth elnök válaszolt a kiránduló társaság nevében. A társaság a szívesvel fogadás után a palicsi tóban fürdött meg. Este a park és a tó partja fényesen ki voltak világítva. A vacsorát szatmalian felkészítő fűszerese s utána táncz fejezte be a napot. A társaság Belgradba folytatta útját. A menetjegyjelróda főnöke Schwimmer Pál a kirándulók kényelméről gondoskodott.

A „Zombor és Vidéke” tárczája.

Idyll.

Már leszállt az alkony

Némán, esőbűnösen;

Csall csemely partján

Lánykámát lesem.

Csókra szomjas ajkam

Lágyan dalra kel;

S jó szelid leánykam

Lángszerelemmel ...

Édesen susogva

Ülök a gyepen;

Drága fejecsskéje

Keblemen pihen.

Fűn a csillagok kűzt

Jár a szűke hold,

Megtekint bennünket

S ránk vet egy mosolyt.

S hogy lánykam esőkolta

Tartom s őlelem;

— Jót knezag ml rajtunk

És tovább megyen!

Szabadka Gyula.

Első szerelem.

— Rajz. —

Eliznek hívták s éppen 16 éves volt.

Elkényeztette az anyai gond, s a nevelőnő iparkodott minél kevésbé ismertetni meg vele az életet.

De a 16 esztendőnő lányoknak joguk van a bálterem sima parkettjére lépni.

Eliz gyönyörű teremtés volt s mamája büszkén gondolt ama hódításokra, melyeket pusztá megjelenésével elő fog idézni.

Elhatározták, hogy menni fog.

Az kifőgástanak, lakkkal a hűmá alatt, frakk-lakkban állott előtte. Szép fekete szeméi igazi éragadtatással esingtek Eliz alakján.

Eliz elpirult, aztán mosolygóni iparkodott.

Ennél többet nem hallott táncosától az egész négyes alatt. Nem felelt semmit s táncosna nem szolt többé.

A négyes után fölkereste őt szemével. Ott állott a többi fiatal emberek között és tekintete találkozott Elizével.

Eliz ismét elpirult s előfordíta tekintetét.

Később megkérdezte mamáját, hogy ki az, a ki táncosna volt.

Szirthegey Béla, volt a válasz.

A bemutatásnál nem ügyelt rá Eliz, de most megjegyzé e nevet.

Béla, — susogta önmagában s ismét kereste tekintetével.

A véletlen úgy akarta, hogy Béla ugyanezt tegye.

Eliz harmadszor pirult el.

E perczőt fogva a táncterem legérdekesebb alakja Eliz előtt Béla volt.

Őt látta mindenütt s meg volt arról győződve, hogy Béla is őt látja s őt keresi mindig.

Egy másik négyes alkalmával találkoztak, kezét fogták s Eliz keze reszkettett. Azt hitte, hogy Béla kissé megszorította.

Egy körtáncz alkalmával elejté legyezőjét s éppen Béla volt az, a ki fölemlé.

Majd a zsebkendőjét veszíté el, s a ki diadalmas mosolylyal hozta vissza az előkerült csipke jőszágot — az Béla volt.

Némán meghajtá magát és átalnyította.

Ez a néma főhajítás Eliznek tettzett.

A szűnőra alatt hűsítővel kínálgtták. A többi között Béla is hozott egy pohár ezütrőzes vizet. Eliz Belának adta az elsőséget. Tőle elfogadta, a többinek kosarat adott.

Szűnőra után coitollant tánevoltak. A rendező ugy intézte el a dolgot, hogy véletlenül akadát a tánevos tánevosnőjére. Egy ilyen véletlen összehozta Elizt s Belát is.

Egyszer körülkérte a termet, s aztán Béla néma főhajítással távozott.

* **A zentai szerb dalársulat** ma, azaz f. hó 18-án csatornán, az „Engen-szálloda” díszterében a dalársulat pész-tára és részben a szerbi elemi szegénysorsú tanuló járára tánc-zigalommal egybekötött beszédát (hangversenyt) rendez.

* **Az állatkertből.** A tűz és árvízkiárasztás jávára Szent-István napján rendezendő országos népnépművelő alkalmával az ün-nepély területére az állatkert is lesz foglalt. Az igazgatóság minden intézkedést megtett, hogy a csak mostanában nagyobb számban beszerzett különféle ritkább fajú értékes állatokon kívül egyéb meglepő látványossággal is emelje, az állatkert iránti érde-kelést, és ez által a népnépművelő érdekességét is. Többek közt si-került megszerezni a fővárosi közönség által annyira kedvelt Mer-kelele cirkuszát is, mely a népnépművelő napján, tekintettel a vidéki közönségre több fényes és érdekes előadást fog tartani az állat-kerthen.

* **Rabbi-választás.** Dr. Fleisch Ármint, alig 23 éves fia-tal embert, az ó-kanizsai Mózes-vallásúak hitközsége rabbinak vá-lasztotta.

* **A zentai közjegyző ügye.** Lapunk egyik közelmúlt számban a Zentai Ellenőr nyomán megemlékeztünk arról, hogy az o-ttani közjegyző, Zsarkó Antal ellen, illetve egy másik közjegyző ki-nevezését iránt mozgalom támadt. Erre vonatkozólag azonban Zsarkó nyilatkozott lapunk hasábjain, melyben a fölmerült lírt csak pusztá koholmányként tartja és egyben a „Z. E.”-t, mint olyant, mely ellene, már 10 éven át minden ok nélkül harcol, lenézi. A nevezett lap ez ügyben ismét a következőket bocsátja közre, regis-trálván Zsarkónak lapunkban tett nyilatkozatát: „A „Z. E.” csak ördög ügye, tehát nem ütheti tíz év óta. Azon embernek éppen nincs joga tízezer elnökökkel díszeskedni, ki a szabadevű pártot tönkre tette. A mit az ember óhajt, könnyen elhiteti magával. Zsarkó óhajtja, hogy Zentén ne legyen második közjegyző, tehát elhiteti magával, hogy ez irányban nincs mozgalom. Köszey azt mondja: „Kedvel mindnél többet fényes reményekkel megihusultukban annál nagyobb a keserv.” — Biztosítjuk, hogy fölíte is teljesed-nek a szavak. — Nem tanácsos az ördögöt a falra festeni, mert idezés nélkül meg fog jelenni. A mi halál, el nem marad. Tobb a bűne, mint csillag van az égen. Arra a földcsökvesésre pedig, hogy évenként 8—900 oly okiratot vesz föl, melyet bármelyik ügy-vel is felvehet s 5—600-ig beadványt készít, a melyet nem köz-jegyző is készíthet, felhívjuk az adófelügyelőség figyelmét. A meny-nyiben nincs igazságosan adóval megrova. Ugyanis 8—900 okirat per 2 frtyval számítva 4—4500 frt, az 5—600 beadvány per 2 frtyval számítva 1000—1200 frt, összesen 5000—5700 frt jövedelmét hajt. Ha már ezek a nem okvetlenül közjegyző által végzendő mun-kák neki 5000—5700 frtot hajtának, mennyi lehet jövedelme az ordi-nárium, ha már az extraordinárium ekkora? Ezekből nyilvánvaló, hogy a közjegyző adóbevallása nem felel meg a valóságnak és így évenként tetemes összeggel megrovódti a szabadevű pártnak 10 éves elnöke az államkincstárt. — Végeztél még csak annyit jegy-zünk meg, hogy nyilatkozatával ömaga vagta maga alatt a fát. Hja, így jár az, kinek a mozdálshoz nincsen tiszta vize. — Tisztelettel kérjük a „Zombor és Vidék” szerkesztőségét, szíves-kegjel megjegyzéseinkről tudomást szerezni.”

* **Vasárnap** d. u. 4 órákor gyűlést tartottak helyben a pápa jubileuma tárgyában. Sándor Béla főispán előkötete alatt, Dr. Margalits indítványára a mozgalom terjesztése és a gyűjtések eszközésére egy megyei bizottság, és városunkban egy helyi bi-zottság alakult. Egyben kimondották, hogy a községeket is felszólítják helyi bizottságok alakítására. Városunk helyi bizottságának elnökei Sándor Béla és Fehér Gyula, alelnökei Esztergami Borbála és Szemző Gyuláné. A központi bizottság titkára Dr. Margalits Ede.

* **Áthelyezés.** A m. kir. pénzügyminiszterium vezetésével megbízott miniszterelnök Bieber Gyula nagyküldött és Vágási Gábor zombori kir. pénzügyi fogalmazókat saját kérésükre kölcsö-nösen áthelyezte.

* **Az ágostai evang.** híveinek tudomásul adatik, hogy folyó hó 21-én délutáni 10 órákor az e zebra kibérelt házban isteni tisztelet fog tartatni, melyre a tisztelet hívek ezzenel meghi-vatnak. — Gallé Emil s. k. egyh. felügy. Korossy Emil s. k. ágostai evang. lelkész.

* **Szótán** vasárnap a búcsú alkalmával vezetés verekedé-s történt a parasztek között. A nagy koremban ugyanis két sokaz-összealakozott; csakhamar tetlegességre került a dolog, miköz-ben egyik késsével fölhasította társának a hasát. A szerencsétlen már kiszívendvett, a tettest meg a zsanádok azonnal elfogták.

Eliz elgondolkodott azon, hogy nem sértette-e Bélát, midőn meg-szólítására nem adott választ. Elhatározta, hogyha legközelebb tánc-olást vele, ő fogja megszólítani.

A kerítő alatt csakugyan ismét fölkerítte őt Béla, s mikor leghesebben forgatta őket a tánc istennője, Eliz pihegve s alig hallhatólag suttogta:

— Ah, mily szép a tánc!

Béla hallotta s úgy tetszett, mintha válaszolni akart volna. Ajkai félig megnyiták, szeméi kissé kidülledtek, de mintha nem akadt volna gondolata, elfordította fejét s tovább forgott.

Eliz sértve érezte magát, s elhatározta, hogy többé nem ügyel reá. De akaratlanul is követte őt tekintetével, s egy ízben látta, hogy tánczosnőjével élénk beszélgetést folytat.

Nem hallotta ugyan szavát, de a kézmozdulatokból kiérteni látszott, hogy a társalgás folyékony s élénk.

E szerint hát Béla ott jól érezte magát s hozzá nem volt több szava.

Pedig neki mondta: „Ah ön oly szép Eliz nagysám!”

S érzésnel mondta, szeméi réstápadtak. Bizonyos, hogy tet-szett Bélának. S azután a legyező, a zsebkendő, a cotillon s a kézszerítők...

S mégis... hogyan van az, hogy Béla nem foglalkozik vele. Mért nem jó, s mért nem beszél hozzá is.

Egét a vágóúti mégegyszer közelébe juthatni. Ez pedig nem átközött akadályokba. Egy bevégzett tánc után Béla egy barátjával sétált a tereben, s a ki midőn Eliz előtt el-haladt, hozzá szól:

— Nem józ sétálni?

— De igen, — mondá Eliz s hozzácsatlakozott.

— Beszéljen Szirthegey ur, nógátá barátinője Bélát.

S Béla beszélni kezdett. Akadozva mondott egy pár bókot, ügyetlenül tett egy pár megjegyzést a rendezésre, azután a bál sikerét fejtegette anyagi szempontból, majd pedig csodálkozott azon, hogy oly sok nő s oly kevés férfi jelent meg. Egészen mindennap-i dolgokról folyt a társalgás.

Eliznek úgy tetszett, mintha az ő jelenléte némileg zavarólag hatott volna Bélára.

* **Az apatini ifjúság** által rendezett búcsúbal — a mint beunthek értesítenek — nem valami fényesen sikerült. Az ifju-ság mindazonáltal a reggeli órákig táncolást kitartással. Idegen alig volt a bálon.

* **A búcsú Szótán,** mint minden évben, úgy idén is igen kedélyesen folyt le az ottani intelligencia és a vidékről szép számban megjelent vendégek körében. Az ifjúság már a délutáni órákban összegyűlt a vendégszeretéről meszte ismert Fritsche, postamester ur házában, hol a kőssé üjjei örök járt a tánc, — mint az a rögtönzött mulatságonál történő szokott, feszeltelen, lelkesedve, általános jókedvvel. Ide a idegenek szép emlékekkel távoztak a vendégszerető család körülől.

* **Húzás.** Tízjáték, tombola, dalárda, élőképek, hang-verseny, tekeverseny, léggömbök. A palánkai Casino és a palán-ka kiállítási bizottság együttes rendezése mellett a kiállítási sors-jegek kisorsolása alkalmából f. é. augusztus hó 20-án Szent-István napján, a casino helyiségeiben nagy tánc füzéke rendezték, melyre a n. é. közönséget tisztelettel meghívja a rendezőség. — Belépti díj személynként 30 kr. Kezdeté esti 8 órákor.

* **Szabaldán** a hó 14-én este tíz órákor a villám becsap-tott őz. Kovácsné házába s azt teljesen elhamvasztotta. A tűz ot-tasánál Hever Géza főkapitány paratlan önfeláldozást tanusított.

* **A kath. szülők figyelmébe.** Dr. Haynald Lajos ka-locsai bírónek-érsek Ó Eminentiaja az isteni malaszt segédcsok-zéit a zombori kath. hívek ödvének előmozdítására kiszolgáltattai óhajtván: Kiszasszony napján, vagyis szeptember 8-án fogja vá-rosumkat szerencséseltetni, és a bérmiális szentségét kiosztani; — mely alkalmából, — hogy a bérmiálandók ezen nagy szentségről, szertar-tásainak eredete, értelme, rendeltetése s hatásáról, valamint az annak méltó felvételéhez szükséges előkészületekről kellően tájékozva legyenek, — az iskola-köteles tanulók augusztus 23-ától kezdve nap-onként a központi fiú-iskolában fognak hitoktatásban részesülni még pedig d. e. 8 órákor a fiúk, d. u. 2 órákor a lányok. — Azon bérmiálandók, kik iskolában nem járnak, ugyanazon időben a templomban fognak oktatást nyerni. Legyen arra a szülőknek kívá-ló gondja, hogy gyermekeik idejében végezzék el a tanítást, és ne halogassák az utolsó napokra; mert különben túlságosan szám-ban jelenvük meg, csak önmagunknak okoznak kellemetlenséget, ha nagy bajjal és hosszas várakozás után juthatnak csak ezédulakhoz. — A bérmiális szentségekhez pedig csak oly gyermekek lesznek bocsá-tathatók, kik már legalább egyszer részesültek a szent áldóásban. Zombor, 1887. augusztus hó 15-én. Fehér Gyula, apátplébános.

* **A kétfejű sas.** Még mindig nagyon sok megrovaadó van városunkban s mi valahányszor észreveszünk valami rendel-lenességet, mindenkor felszólalunk ellene. Hogy nincs fogaatja felszólalásunknak, nem a mi hibánk, mert van illetoes hatóság, a kinek a esorbát kiközösíteni kötelessége. Most már a „Budapesti Hurlap” is talál városunkban olyasmit, a mi szegényére van a la-koságnak, de hát mi már hozzászoktunk ahhoz és eltávolítása eszünkbe se jut (!). A katolikus templom melletti piazeitőren van egy a régi jó időkbel származó emlékkő; és az, a min a ne-vezett derék lap méltóan botránkozik meg, mert ennek a tetejéről tekint le büszkén egy kétfejű madár. Az emlék azt a helyet jelöli, a hol egykor József eszár mondott beszédet a nemes város kö-zönségéhez. Azóta díszelget az a ragadozó madár a vörös márvány-piramis tetején s oly haragos pillantást vet az alatta árulató ko-fákra, hogy szinte hihetetlen, hogy Zomborban mindez ideig teljen békességben folyt a zöldségáruslás. Lehet, hogy annak idején ez a madár volt a biznysága az uralkodó iránt való lojaltságának, de most már, hála istennek, más módon szokták szeretetünk és ragaszkodásunkat bebizonyítani királyunknak; minek jjesztgeti te-hát az a madár még mindig a zombori kofákát? — Szerenese, hogy nincs Budapesten ez a madár, különben az egye-temi hallgatók egy gyűlésbe kerülne csak, s rögtön elrepülne. De városunkban nem tud senki megütözni rajta. Egyébként hiszünk, hogy nem soká fog diszelegni most már.

Hízogelt hisügának az a gondolat, hogy Bélára hatással van. Egy párszó ő is beleszólt a beszédbe, de Béla nem adott rá egyenes választ, s Eliz úgy magyarázta ezt, hogy kissé félénk. Hajháltájában a mamák leánykájkkal szöledni keztek.

Eliz szintén kénytelen volt a mama szigorú óhajának enged-ni. De észrevette, hogy Béla szeméi rajtaesnének. Mintha e te-kintetben kérelem jelenek a maradásra.

Az ajtóban találkoztak.

— Megengedi nagysám, hogy elkísérem?

— Köszönöm, lemm vár a batár, — susogta Eliz boldogan, de odáig...

Béla kikísérte a batárig, kezét esókolt a mamának s megszo-ritá az ő kezét. Egész hazáig mindig Béláról gondolkodott.

Utközben elmoudda mamájának, hogy boldog s nagyon jól mulatott.

Egész éjjel Béláról álmodott. Láttá őt száz és száz féle alak-ban. Mint hölt, aki a esatőren diadalt arad, mint költőt, aki ün-nepelnek, mint képviselőt, a ki szökületaitval a világot bámulatra ragadja, mint udvarlót, aki a legszebb bókokat mondja, mint szerel-mest, nagyokat sölhajtja a holdvilágra, mint völégényt, a ki őt szorítja keblére boldog menyasszonnyal stb., stb.

Másnap hágyadtan ébredt föl.

Mamája ott állott ágya mellett, s midőn szép szeméit kinyi-totta, reahajolt és megcsókola.

Eliz kimondhatatlanul szorongó s mégis édes érzést velt szí-veben említeni s kitárta karját, magához ölelte mamáját, forró eső-keket nyomva ajkaira.

— Hogy aludtál édesem?

— Ah jól!

Azután elfordította fejesekjét s elrejté párnái közé.

Eliz „halálosan” beleszeretett Bélába.

Ime az első szerelem története.

Amaranth.

* **Hymen.** Raics Döme gör. kel. lelkész jegyét váltott Vuits Milán adt fölbirtokos s gabnakereskedő kedves, szép leá-nyával, Katzia kisasszonnyal.

* **Milutinovics Csedomily füzkerkereskedésé-ben Zomborban, egy előkelő házból való flu, ta-noneuzul felvétetik.**

Irodalom.

— A „Képes Csaldái Lapok” 47. számának tartalma: Tört szármáyakkal. (Elbeszélés, vége.) Br. Horváth Miklóstól. — Szeress csak szeress (Kötemény.) Szomor Károlytól. — A káromkodásról. Agyagos (Ádám.) — A szerelem árnya. (Beszélyek.) Biz m En-drőtől. Szent Mihály. (Regény, folyt.) Werner E.-től. Ford.: Bran-kovics György. — A takarósságról. A hivatal áldozata. (Humo-reszk, vége.) Elmertől. — Képeinkhez. — Mindenféle. Lépkék: Mók köz kértől. — Amor a konyhában. — A falu hőse. Mel-kelet: „A szökevények.” (Regény, folyt.) V. Gaal Karoltól. I. 97—112 oldal. Előfizetheti: Méhner Vilmosnál, Budapest IV. ker. papnövelede-utca 8. szám Egész évre 6 ft.

— A „Házi szárnyasok” című baromfi, galamb, madár és minden hasznos gazdasági mellékfoglalkozást felkaroló kitérőben szerkesztett tartalomdu szaklapot a legmolegobban ajánljuk t. ol-vasóink figyelmébe. A nevezett lap munkatársai, amint azt a lefolyt évnegyedben alkalmunk volt tapasztalni, hazánk legkitűnőbb szak-fértői. Negyedévi előfizetési ára — ami Parthay Géza szerkesz-tőző Budapestre (Buda) köldendő — csak 1 forint. A lap eddig megjelent számai megkaphatók.

— **Iskolai értesítő.** A debreczeni m. kir. Gazdasági ta-nintézet és az azzal egybekapcsolód földmivóly-iskola értesítője. Közli Domokos Kálmán igazgató. Közli az értesítő a gazdasági intézet szervezeti szabályait s tartóvételét. A tanév október elsőjén kezdődik s a második és harmad-évesekre nézve július 20-ikáig tart. Az első évsz hallgatók tanévi szabály szerint szeptember végéig tart ugyan, de a hallgatók esen utolsó hó-napban a szabadságot nyerhetnek az eltávozásra. Felvételteljes rendes hallgatók azok, akik 6 elemny. vagy 6 real osztályt végeztek. Az orsz. pénzalaplól 6. 150—150 ftos ösztöndíj áll az intézet növendékeinek rendelkezésére, azoknál egy 300 ftos és egy 400 ftos. — A földmivó iskola tanulmánya 2 évre terjed. A tanév okt. elsőjéül okt. elsőjéig tart. A gazdasági intézet-nek van 13 tanára, a földmivó iskolának 5.

CSARNOK.

A lógerből.

— Karczolat a katona-életből. —

Augusztus 7-ike volt ama nevezetes nap, amidőn teljes mars-adjutringban indultunk el nagy utunkra. Mert hát szó ide, szó oda, nem eceléskység az apostokok szerén Zomborból Pécsig. Aki nem hiszi, próbálja meg. Méltóságteljes emelkedett a nap az ég-boltozatján, ama tudatában, hogy ő lesz ami bibliai világitó osz-lopuk. Világitott is csakogly nem volt benne közönet.

Vigan hozta a zombori túzólt banda a „Hoch Habsburg”-ot, szomoruan kandikáltak a kapuk mögött a konyha hősnői, látván távozni szeretteiket, akiknek előtte való este tömökédtek te prod-szákjaikat szobnál szebb és jobbnál jobb fatatokkal, (melyeknek li-ányát dölben észlelhetők a gazdaságyon), szomoruan tekingettek utánuk, gondolva, hogy fogják-e irántok való hűségüket a távol-ban is megőrizni.

Mert hát huncuzt vér az a bakavér. Ahány stáció anyyi ideál. Megmondhatja Bezdán, Batina, Dálya stb. stb.

A vasuti órháznál a honvédségi tisztek elbuzosztak tisztejként, s itt szakadtunk el, a mi szeretett városunkból. Vigan ékeleve haladtunk tova a bezdáni úton, egyszerre csak elől, hátulról durr durr. Itt az ellenség, hát csak gyorsan „aufösen”. Mentünk is tús-ken bokron keresztül.

Azt mondták, hogy a Róheim-szállás meg van szállva. Oda-érkezve semmit sem láttunk, az ellenség visszahúzódt Bezdánig. A Kozara-esárdánál, „lerakva az aranyos ezakkompakot”, „rastol-tunk” vagy egy óráig. Körülbéli 11 órákor értünk Bezdánba, ahol egyes házakhoz quartélyoztak be bennünket. Vasárnap délutánja le-hető legkellemesebben telt el.

A bezdáni haladást végzetteretükkel a bakákkal szemben feltűnő módon nyilvánították. Ami éltel, italt illeti is, nem volt benne szük-ség. Még útravaló is kijutott. Másnap reggel 1/4-6-ór indultunk Batinára. Már messziről feltűnt előttünk a batinaai hegy, amelynek oldalában terül el a kiesiny, de vendégszerető, vörös boráról híres Batina. A Dunán átszállítatva, a kies Baranya földjére léptünk.

Valóban ez a megye rengeteg számú helységével, gyönyörű hegyeisével valóóság kis Svajcz. En ugyan még Svajczban nem voltam, és meglehet, hogy bajtársaim közül vajmi kevés hallotta híret, de annyit olvastam róla, hogy ősehsahonyliva a látottat az olvasottal önkéntelen ragadtam oly nyilatkozatra.

A batinai hegynél felfelé haladva szemünkbe ölik egy a hegybe épített kótáiba, amelyen egy szent-képet látunk. Feliratait szörül szóra nem közölhetem, miután a marsközben az olvasásra nem volt időm, esupán azt olvashattam, hogy azt zombori Veszé-lovsky Péter állította fel a szent szűz tiszteletére, azon alkalmából, midőn kocsija felborult és a kocsil alá kerülve, oly szerencsésen esett, hogy egyes csekély sérülésen kívül egyéb baja nem történt.

A hegyre felérve, feltűnt előttünk a hatalmas „Harsány” kupja. Ez az őregapja a baranyai hegynek. Mintegy megvetőleg nézi le az alatta eltérő kisebb hegyeket. Német ajku kriegskameradja el is keresztelték „Teufelsberg”-nek. A batina magaslaton megtört-éte-paté után Darázs községen keresztülmenve Nárokra értünk.

Nárokon megpihentünk egy órát, ahol gyönyörködünk a szebb-nél szebb sokaz lények koló táncában. Innen tovább indultunk szépen keresztülmenve Dajlokra értünk.

Ez volt a második stációnk. Dajlok csinos egy kis község; Lakossága, mely kevés magyar és német kivételével sokaz, a term-észet által meglepő szépséggel van megáldva. A férfiak kivétel nélkül szépnövésű, szálas, erőteljes legények. S a nők? Itt maga di-cső emlékeztet Mohamed próféta is zavarba jönné, ha a paradí-csom hurjai részére kéne válogatni belőlük. Lehet, hogy azok talán

valamivel lengőbb alakok, no de hasonlatnak megállja. A sokaz népszerűen a nőknél egyike a legregényesebbeknek. Az egész öltözék áll egy fantasztikus rajzokkal és himézssel ellátott „rubinából”, a mely két oldalról fel van fűzdelve, és látni enged a gyönyörűen alkotott lábakat.

A „rubina” felett van a „prograca”, mely odaszorítja a körülömben bő „rubinát” a derékhez. Csupán a fejdísz és a hajfonat az mely élekteleníti őket. Kérdeztem egy meglegő sorsú fiatal leánytól, hogy miért viselik ezt a fejdíszet, és elrútiója őket. Erre azallt fözött le, hogy a sokaz legényeknek így tetszik, és hogy másnak is tetszik-e, azzal nem törődik. Bóvid a felelet, de velős.

Egy felnapig élvezte Dáljoknak vendégszeretét, másnap folytattuk utunkat. Udvarodon keresztülmenve Nyárodra értünk. Nyárod csinos tiszta és, ami fő, rendesen épült község, lakóai kizárólag jómódu németek. Félórát megpihenve tova indultunk.

A nyárodí hogyan érték utól a rég keresett ellenséget, mely 2 százból állott. Egy hatalmas „angriff” után N. Bolyra értünk. Ez az első nagyobb község, melyet utunkban érintettünk. Ez is csinnal épült város. Nevezetességei közül kiemelendő az urasági kastély renaissance stlyben építve, s a minta majorság gyönyörű svajci tehénészetével.

N. Bolyon „abkohlchokun” s 6 órai pihenés után Szederkény s Nyonya felé vettük utunkat.

Nyonya felett tábori tóttünk. Szerdára virradóra folytattuk utunkat, s ez volt a legnehezebb. Gyula alatt egy magas hegy kellett megmásznunk, amely tekintetbe véve a negyed napi marsot s a terhet, mely vállainkat nyomta, nem csekély fáradságnak került. Utunk itt folytonosan a hegy hátán vezet. A sorsai eserdánál, amely körülbelül fele utja Pécs és Szederkény közt megpihentünk. Itt esatlakoztak hozzájuk az Albrecht főherceg nevét viselő 44. sz. gyalogezred 2. zászlóaja és ezekkel egyetemben intéztünk támadást a kozari fensíkon. Az 52. gy. ezred zenekarával előnkön a Pécs melletti sátoráborba vonultunk, hogy kipihenjük magunkat.

Megemlítendő, hogy az egész menet alatt két zászlóalj emberei közül egyetlen egy sem esett el, de még nem is panaszkodott, hogy terhes az út. Sőt ellenkezőleg az egész útön énekeltünk, s folyton jókedvel voltunk.

Pilades.

NOVELLATÁR.

Schlemihl Péter csudálatos története.

Írta: Chamisso. — Fordította: Révész Ernő. A fordító előszava.

Előszó, amelyben azt akarom csak elmondani: mért nem írök előszót.

Megtehetném, hogy lefordítom valamelyik német kiadás, vagy magának a szerzőnek azon előszavát, melyet egy francia fordítóhoz írt s amelyben az árnyékolva van egy kis dissertatio, de miről lenne jó minde?

A romantikai iskola modorában való kis filigránművéske van előttem, műrenek a maga nemében, nagyon élvezhető, ha nem látunk is benne semmi irányzatot, minden okvetlen élvezete-sebb mint-ha, tendenciát helyezünk el benne.

Az azonban aki tiszta poézist élvezni nem tud: isten neki, magyarázza, az a maga módja szerint, én kommentárral elejtem se akarok vágni az ő okoskodásának — fogja föl kiki ezt a művészet, úgy ahogy neki jobban tetszik: valahány feleket csak magyarázzák, egy-tul-egyig mind a magyarázat helyes lehet.

I.

Szerencsés, de rám nézve nagyon terhes tengeri út után végre kikötöbe értünk. — Amint a hajó partot ért, vállamra tettem kis batyumat és a nyugzó tömegem keresztül törvén magam, mindjárt a legelső alacsony házba fordultam be, amelyen ezeget légozt. Szobát kértem. A bérszólga végignézett rajtam és bevezetett. Friss vizet rendeltem és körülményesen elmondattam magamnak, hogy merre lakik John Tamás ur.

— „A Norderkapun túl, az első kerti lak jobbra, egy nagy, uj, sokszolpu, vörös meg fehér márványból rakott ház.”

Jól van.

Korán volt még, kioldottam batyumat, felhuztam mostanában kifordított fekete kabátomat, legjobb ruhámat, az ajánló levelet zsebedugtam és aztán elindultam ahhoz a férfluhoz, a ki az én nem valami vérmes reményeimnek megvalósításában kezemre járjon.

Amint végiglépkedtem a hosszú Norderutczán s a kapuhoz értem, a fák — bokrok közül mindjárt elejéim fehérlettek az oszlopok. „Hát ez legyen az” — gondoltam magamban.

Leporoltam a cipőmet zsebkendőmmel, megigazgattam a nyakkendőmet és isten nevében megrántottam a csengettyűt.

Hamarosan kinyitották a kaput és ott mindjárt a kapualjában kivallattak. A portás bejelentett s én abban a szerencsében részesültem, hogy a parkba hivat; ott volt ugyanis John ur egy kis társasággal.

Tüstént ráismertem embereimre, akiről szintegy sugárzott le a magamelegelődöttség. Nagyon nyájasan fogadt — már ahogy gazdagok szoktak minden szegény ördögöt fogadni, sőt még felém is fordult, annélkül azonban, hogy a társaságnak háttal került volna és elvette az odanyújtott levelet.

„Ah, igen! a testvérem írása. Rég nem hallottam hirt felőle. Egészéseg, igen? Azon a tájon?” — folytatta a társaságig intőzve szavát be sem várva válaszomat s a levéllel egy domb felé mutatva — azon a tájon lesz az új épület.”

Feltörte a pecsétet, de meg nem törté a társalgást, amely a gazdagság felé terelődött.

„Akinék legalább is egy milliónyi vagyona nincs?” szolt egy odavetelőleg „az, már bocssásanak meg a szóért, gazember!”

— „Oh, minő sarkigazság!” — mondam mély meggyőződéssel. — Ez úgy látszik tetszett neki; mosolygól fordult felém és így szolt: „Maradjon itt, édes barátom, később talán lesz időm önnek elmondani, hogy mi a véleményem ebben a tárgyban” — a levélre mondta ezt, a melyet most zsebébe csuszított és ismét a társasághoz fordult.

Egy fiatal hölgynek karját ajánlta föl, a többi ur a többi szépet udvarolva közül, kiki a maga helyére jutott és a társaság egy rózsalugos halom felé vette útját.

Én leghátul maradtam, nem voltam terhére senkinek sem, mert egy lélek se törődött velem.

Valamennyien nagyon jó kedvükben voltak, dévajkoddak, tró-fálóztak, aprólékos holmik felől akárhányszor fontoskodó arcezzal beszéltek, még többször beszéltek fontos dolgokról csak egy fog-hegyről és a társalgás java része távollevő ismerősök és körülményeiknek a kifigurázásából állott. — Én teljesen idegen voltam, nem igen értettem ezen utóbbiakhoz és el voltam magammal foglalva: nem volt az talányféltéshez való idő.

A rózsalugashoz értünk. A szép Fanny, egy látszik a nap hősnője, erének-erejével a saját kacsóival akart egy rózságot le-törni, meg is szúrta az újját és mintha a haragos rózsából esordult volna ki, liborpiros csepp gördült végig finom kezén. Ez az eset fölkeverte az egész társaságot. Egy vékony, hosszúra nőtt, öreges ember, a ki mellettem lépdelt s kit még észre nem vettem, mindjárt régi módos, szürke-tafota kabátja zsebébe nyult, egy kis tárczát szellett ki belőle, kinyitotta és mély hajlongással nyujtotta a hölgynek a kívántat. — A hölgy elvette, rá se nézett emberére, meg se köszönte neki; betapasztotta a karczolat s a társaság tovább haladt föl a dombnak, hogy tetejéről ismerőkódjék a park zöld labirintjében és a tulnan végtelenbe vesző tengerben. — Gyönyörűség volt a tójk csakugyan. Egy világos pontot vettek észre a szemhatár szélén a sötétlő habok és az ég kékje között.

„Ide egy messzelátóval!” — szolt John és még mielőtt a szolgánép elindult volna, a szürke ember, magát szerényen meghajtvá, már zsebébe nyult, egy új szerkezetű Dollond-féle messzelátót vett ki belőle és John urnak nyujtotta oda. A ki mindjárt értésül is adta, hogy az a hajó az, mely tegnap indult utnak és amelyet a kedvezőtlen szél tart itt az öböl torkában. A messzelátó kezül-keze jött és vissza se került tulajdonosához.

Én meg esudálkozva néztem végig az embert és föl nem tudtam fogni hogyan kerülhetett ki az a nagy szerszám abból a kis zsebből. — Hanem egy látszik ez másnak föl se tűnt és a szürke emberrel nem törődtek többé, csakogy mint velem sem.

Frissítöket hoztak, mindenféle világtájról való ritka gyümölcsöt értékes talákon. — John ur járatos könnyésséggel házigazdászko-dott és engem most másodizben szoltott meg: „Egyék csak; ilyenben ugyse volt része a tengeren.” — Meghajoltam, de ő ezt már nem látta, ő már mással volt beszédben.

Letelepedtek volna a halom tölgyes lejtőjén, a szép tá-jékkal szemközti, ha nem tartottak volna tőle, hogy nedves a föld. Isteni dolog lenne — véli valamelyikük — ha most perzsa szönyegünk volna.

Alig volt kimondva ez a kívánság, a szürke kabátos zsebébe nyult és belőle szerényen, hogy ne mondjam alázatosággal egy arannyal gazdagon átszőtt szönyegot szuszakolt ki. — Az inasok átvették tőle, mintha mindez máskép se történhetett volna és szter-terítették. A társaság teketória nélkül helyet foglalt rajta, én pedig megütözéssel néztem hol az embert, hol a zsebet, hol a szönyegot, amely hosszabb volt husz lépésnél és szélesebb tiznél s megdörzsöltem a szememet. — El nem képzélhettem mire véljem a dolgot, főleg minthogy senki se látott benne semmi különöset.

Nagyon szerettem volna, ha valaki felvilágosított volna ezen ember felől, de nem tudtam kihez folyamodni, mert majdnem jobban féltem a szolgáló uraktól, mint a kiszolgált uraktól. Végére összeszedtem minden bátorságomat és egy fiatal emberhez fordultam, aki, úgy tetszett, kevésbé volt előkelő mint a többiek és aki gyakran magára maradt. Halkan fölkertem mondaná meg, ki az a szolgálótera kész szürke ruhás ember.

„Az őt, aki ránevétést mintha valami ezernászál lenne, amely befűzőkora a szabó kezéből kisiklott?”

„Igenis az, aki magánosan áll.”

„Az nem ösmerem” — felelte és nyilván a végből, hogy a társalgásunk valahogy hosszúra ne talájon nyúlui, máshoz fordult és közönyös dolgokról kezdett vele beszédel.

Ezenközben a nap egyre égetőbb lett és terhére vált a höl-gyeknek. A szép Fanny hanyagul kérdi a szürke embertől, akit tudtommal még senki se szoltított meg, nines-e vajjon nála még tán egy sátor is?

Feleletl meghajolt, mintha valami meg nem érdemelt kitün-tetés érné s egyuttal kezét zsebébe dugta, ahonnet szemem látára huzta ki a vásznat, póznákat, zsinogot és vaspántokat. A társaság fiatalabbjai szétfeszítették a sátrat s ez akkora terület foglalt el, mint amekkora a szönyeg volt — és mindebben a dolgban senki se akadt föl.

Már jó ideje otthoniatlanul éreztem magam, szinte borsózt a hátam.

Hát még mikor a zsebéből kívánatra három lovas, hallód, három szép, teljesen felszerszámozott sötétpér lovat látok előkerül-ni! képzeld, az isten, szerelmére, három fölkanározt lovat abból a zsebből, amelyből már egy pézes tárcza, egy messzelátó, egy husz lépés hosszú tűz lépés széles szönyeg, egy ugyanakkora sátor póznástul, mindentisztul került napfényre!

Ha nem bizonydokolnám, hogy saját szememmel láttam, bi-zonyosan el se hinném.

Ez az alázatos ember maga mintha örökös zavarban lett volna, a többiek se részesítették valami figyelemben, mégis halvány arca, melyről le nem tudtam venni szememet, oly dermesztőleg hatott rám, hogy képtelen voltam tovább elviselni.

Föltettem magamban, hogy elsonok a társasággal; amit minthogy senki se ügyelt rám, könnyű dolognak is véltem.

Visszaakartam menni a városba, hogy majd másnap reggel próbálók szerencsét John urnál és akkor, ha lesz elegendő merszem, megtudokolom ki légyen ez a sajátszerű szürke ember.

Vajha így is történhetett volna! Sikertul a rózsalugas alatt lejtöttem a falomról a pástíra; ahol vigyázva nézeltem körül, attól tartva, hogy rajtakapnak mikor az utról letérve, fűre gázolok.

(Folyt. köv.)

Menet-rend.

Érvényes 1887. évi június hó 1-étől.

Budapest, Zimony, Belgrád.				
Állomások	502. kel. expj.	506. szem. v.	504. gyors v.	512. omn. v.
Budapest indulás	5.38	8.00	2.28	9.15*
Szabadka érkezés	8.54	1.03	6.06*	5.00*
				508. szem. v.
indulás	8.59	1.46	6.18*	6.15
Csanatávér	—	2.29	—	6.42
Topolya	—	3.05	6.52*	7.97
Hegyes Feketehegy	—	3.42	7.11*	7.31
Verbász Kula	—	4.11	7.25*	7.54
O-Kér	—	4.39	7.41*	8.16
Kiszács	—	5.06	—	8.34
Ujvidék (vendéglő)	10.51	5.55	8.18*	9.06
Zimony érkezés	12.19	9.04*	9.53*	11.18
Belgrád érkezés	12.32	9.31*	10.10*	11.35

A Budapestről Belgrád felé közlekedő vonatoknál az 512. számú vegyes vonat Szabadkától mint személyvonat közlekedik.

Belgrád, Zimony, Budapest.				
Állomások	501. express	503. gyors v.	513. vegy. v.	507. szem. v.
Belgrád indulás	2.34*	5.35*	5.55*	5.16
Zimony indulás	2.48*	6.03*	6.30	5.48
Ujvidék	4.23*	7.44	9.54	8.12*
Kiszács	—	—	10.30	8.35*
O-Kér	—	8.15	10.57	8.54*
Verbász Kula	—	8.31	11.30	9.18*
Hegyes Feketehegy	—	8.45	11.55	9.37*
Topolya	—	9.04	12.36	10.05*
Csanatávér	—	9.21	1.04	10.26*
Szabadka érkezés	6.08	9.41	1.45	10.52*
indulás	6.10	9.53	2.25	11.22*
Budapest érkezés	9.40	1.42	7.30*	6.50

A Zimonyból Budapest felé közlekedő 513. sz. vonat Szabadkától mint vegyes, onét Budapestig mint személy vonat közlekedik, valamint az 507. sz. személy vonat Szabadkáról mint vegyes vonat közlekedik Budapest felé.

A Zimonyból Budapest felé közlekedő 513. sz. vonat Szabadkától mint vegyes, onét Budapestig mint személy vonat közlekedik, valamint az 507. sz. személy vonat Szabadkáról mint vegyes vonat közlekedik Budapest felé.

Szabadka-Baja.		
Állomások	2512. vegy. v.	2502. szem. v.
Szabadka indulás	5.45*	2.45
Csikeria	6.32	3.20
Bács-Almás	7.18	3.52
Bikity Borsód	8.02	4.26
Baja érkezés	8.52	5.02

Baja-Szabadka.		
Állomások	2501. vegy. v.	1511. szem. v.
Baja indulás	10.26	6.50*
Bikity Borsód	11.05	7.51*
Bács-Almás	11.45	8.47*
Csikeria	12.10	9.21*
Szabadka érkezés	12.40	10.00*

Szabadka-Eszék-Villány.			
Állomások	812. vegy. v.	804. szem. v.	803. szem. v.
Szabadka (vendéglő) indulás	5.25*	2.10	6.40*
Tavanuk	6.05	2.50	7.20*
Hajmok	6.33	3.21	7.49*
Nomes-Militics	7.24	4.10	8.42*
Zombor	8.05	4.58	9.27*
Prigl. Szt.-Iván	8.40	5.28	10.02*
Szonta	9.02	5.52	10.24*
Gombos (vendéglő)	9.21	6.11*	10.43*
Dálya	10.59	7.43*	12.02*
Brod érkezés	—	—	4.04*
Eszék	12.33	8.50*	4.21*
Villány	3.47	—	6.25*

Villány-Eszék-Szabadka.			
Állomások	803. szem. v.	811. vegy. v.	801. szem. v.
Villány indulás	—	1.04	9.20*
Eszék	7.01	3.30	11.20*
Brod érkezés	—	—	11.37*
Dálya indulás	8.11	5.04	3.38*
Gombos indulás	9.22	6.24*	5.08*
Szonta	9.41	6.46*	5.29*
Prigl. Szt.-Iván	10.01	7.09*	5.51*
Zombor	10.42	8.10*	6.53*
Nomes-Militics	11.05	8.38*	7.21
Hajmok	11.56	9.37*	8.16
Tavanuk	12.19	10.02*	8.40
Szabadka érkezés	12.55	10.42*	9.19

A 803. sz. vonat csatlakozik Szabadkán Budapest, Belgrád Baja és Szeged felé, a 811. és 801. vonat csupán Budapest felé.

Szabadka-Szeged					
Állomások	712. vegy. v.	704. szem. v.	714. omn. v.	702. szem. v.	716. omn. v.
Szabadka indulás	5.35*	2.35	5.10	6.30*	8.10*
Palics	5.54*	2.53	5.29	6.48*	8.29*
Horgos	6.35	3.34	—	7.27*	—
Szeged érkezés	7.16	4.18	—	8.06*	—
N.-Várad érkezés	6.50*	—	—	—	—

(Közlekedés a Szeged felé)

MATTONI-FÉLE
GISSHÜBLER
 legjobb asztali- és Udító ital,
 kitűnő hatásának bizonyítékaként,
 gégehajóknál, gyomor- és hólyaghu-
 rutnál.
Mattoni Henrik, Karlebad és Budapest.

*) E rovat alatt közöltékért nem vállal felelősséget a szerk.

Felolvasó szerkesztő és kiadó-laptulajdonos:
DR. MOLNÁR GYULA.

HIRDETÉSEK.

3348. sz.
 évi 1887.

Árverési hirdetményi kivonat.

A zombori kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság közölni teszi, hogy dr. Grüner Samu ügyvéd, mint vagyombukott Dörner Ferencz kerynjai lakós ösödötmegehez tartozó ingatlanok tárgyában a zombori kir. törvényszék (a zombori kir. járásbíróság) területén lévő Kerynján fekvő a kerynjai 127. sztkben Dörner Ferencz és neje Hem Erzsébet néven álló AL. (265—266) kr. 129. ö. i. sz. 400 [] ol beltekü házból Dörner Ferenczet illető jutalékra 421 ft 50 kban, továbbá a kerynjai 636. sztkben ugyancsak Dörner Ferencz és neje Hem Erzsébet néven álló A7. hr. 5416. sz. 1540 [] ölnyi szőlőből Dörner Ferenczet illető jutalékra 295 ftban, végül a kerynjai 686. sztkben Dörner Ferencz néven álló A7. hr. 5336. sz. 1 hold 105. [] ol szőlőre 40 forintban ezenmellé megállapított kikiáltási árban az árverést elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1887. évi szeptember hó 2-ik napján délelőtti 9 órakor a kerynjai község házánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladattni fognak.

Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át készpénzben, vagy az 1881: LX. t.-cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában, kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881: LX. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Zombor, 1887. évi június hó 16. napján.

A zombori kir. törvényszék,
 mint telekkönyvi hatóság.

Előleges

vásári jelentés.

Van szerencsén a n. é. közönségnek bebes tudomására hozni, hogy a vásár alkalmával itt Zomborban, vásártéri sátramban Falczlőne Gusztáv ur kereskedésével szemben dusan berendezett

látservezeti termet

állítottam fel. Raktáron tartok nagy választékban szemüvegeket, lorgnettákat hegyi kristályból és flintüvegből, ugyszintén szürke szemkinélő üvegeket kőszénvegyületből, füstös szembojásoknak; színházi-, mezei- és vadászati látésőveket, légsúlymérőt, hőmérőt, nézőlencsét, (Lupen) görőseveket, vízmértékeket, valamint mindenemű folyadékérőket, párizsi különlegességeket, u. m. stereoskopók és a hozzá tartozó nagy választékú svájci látványképek stb. Továbbá bátorkodom figyelmeztetni, hogy a birtokomban lévő szempróbakészülékkel (Optometer) azon kellemes helyzetben vagyok, miszerint a szem látéretjét megvizsgálhatom és a szerint a szemhez szükségeltető üveget pontosan meghatározni képes vagyok. Elvállalok mindenféle az optika szakmába vágó javításokat, melyet személyesen eszközök.

Igen tisztelt veövöm, nemkülönben a n. é. közönség eddig nyert bizalmát továbbra is kérve, maradtam teljes tisztelettel

Kellner Márton,

látservező, Szeged, hidtörzsa 6. szám.

Árlejtési hirdetmény.

„A Bácséri vízi-társulatnak“ f. évi augusztus 13-án hozott 6. számú határozatához képest ezenel közölni tétetik, miszerint a „Bácsér“ vízének szabályozása végett szükségessé vált földkiemelési munkálatok Hegyes községében a község házánál 1887. évi szeptember 1-én, csütörtökön reggeli 9 órakor szóbeli nyilvános árlejtés útján a legelőnyösebb ajánlat tevőnek át fognak adatni.

A foganatra veendő munkálatra nézve tájékozás végett a következők jegyzetnek meg:

1. a Szt. Tamási határban levő II. számú malomtól a paeséri határig bezárólag húzódó szabályozási vonalon a kiasandó földmennyiség 264780 köbméter tesz ki.

2. a sikeres eredmény esetén vállalkozónak elfogadott legelőnyösebb ajánlat tevő az elvállalt földkiemelési munkát f. évi szeptember 8-án külböbeni felelőség mellett okvetlenül megkezdeni — az összes munkát 1888. november 1-ig, — míg az első részletül megjelölt hegyesi malomig terjedő kiasási munkát pedig minden esetre még a f. évben befejezni, s azt ideiglenes átvételre bejelenteni köteles.

3. a kérdéssé összes munkára az előírnyzat alapján kikiáltási ár 52956 ftban, míg az első részlet után 27256 ft (136280 kbm.) a második 13000 ft (65000 kbm.) a harmadik 8500 ft (42500 kbm.) és a negyedik 4200 ftban (21000 kbm.) állapítottat meg, megjegyezve, hogy az ezen egyes s illetve négyrésze felosztott Szt. Tamás, — a Bajsai vízi-malomtól a Paeséri határig, s végre a Hegyesi határban az ötdik számú malom árokra vonatkozó munkákra külön-külön is lehet ajánlatokat tenni.

4. a versenyezni kívánók, a nyilvános szóbeli árlejtés megkezdése előtt az összes ügy az egyes részleteknek megfelelő előírnyzati összeg után 10% bánatpénzt lefizetni kötelesek.

5. Írásbeli zárt ajánlatok nem fogadtatnak el, hanem azok felbontatlanul visszaküldetnek.

6. A szabályozás a régi „Bácsér“ mederen vezetetik keresztül, és a munka ahról szt. Tamás községétől kiindulva veendő foganatra.

7. A szóban levő munkákra szerkesztett összes műszaki okmányok Hegyes községében a község házában, — míg az ezen munkákra vonatkozólag szerkesztett részletes árlejtési feltételeknek egy-egy példánya még Szt. Tamáson, Feketehegyen, Hegyesen, Topolyán, Bajsán, Ó-Moroviczán és Paeséron a község házában, — a most kitűzött napokon — a hivatalos órák alatt mindenki részéről átannulmányozás végett betekinthetők.

Kelt Hegyesen, 1887. évi augusztus hó 13-án.

Radimetzky Ferencz, s. k.
 választmányi jegyző.

Kiss Ábel, s. k.
 választmányi elnök.

Jó családból származott és 5—6 gymnas. osztályt végzett

ifjút

igen előnyös feltételek mellett, elfogadok gyakoronokul.

Pudler Ádám,
 gyógyszerész Bajmokon.

BUDAI
Rákóczy
 KESERŰFORRÁS
 mint biztos gyógyhatású hashajtóser van ajánlva a legelőnyösebb orvosi általaltesti bentalmaknál, vértürolásnál, aranyernél, máj-, vese- és görvény-hajóknál; láz-köszvény, hörkintés, székrekedéssél stb.
 Kapható minden gyógyszerüzletben és fűszerkereskedésben.
 A tulajdonosok: **Losser Testvérek Budapest.**

A rettentő veszteségek,

melyeket a nagy londoni vasbutor-gyár Godderidge Brothers and Comp. a Glasgovi bank legutóbbi jelentékény bukása által szenvedett, annyira megrendítette azt, hogy elhatározta magát, a gyárt megszüntetni és a tomeszen készletben levő, minden kiállított az arany éremmel kitüntetett vas-butorokat a gyári árnak 1/4, részéért véglegesen eladni.

Ezenel ajánlom a nálam bizományban levő 400 darab vas-ágy felsőtteknek, (pompás dísz minden lakás és minden szobának) a mesés olcsó, még soha sem létezett árért: 8 ft darabja (ezelűtt 32.50 mtk.) az ágyak körülbelül e mezzényhez hasonlókn. Megrendeléseket egyenkint is eszközök, a meddig a készlet tart, s mindig jeles hibá nélkül példányokban, az előre beküldött ár mellett.

HEMMER S., gépraktár

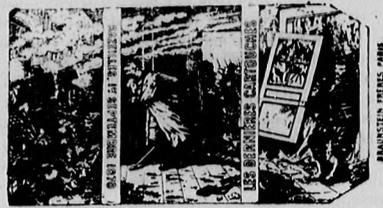
Bécs, Landstrasse, Krieglbergasse.

Fűképen nyáron és őszkor a vaságyak sokkal praktikusabbak mint a fa-ágyak, mivel azok semmiféle ferteg, vagy tisztatlanságot nem tartalmaznak, s sokkal tartósabbak mint utóbbiak.

Oblát Károly könyvnyomdájából, Zomborban.

Cigaretta-áztóknek.

A „Braunstein Frères“ gyára (Paris 65 Boulevard Exelman) által készített **cigaretta-papír** az ide mellényomatot gyári joggyel

Les denières Cartouches.

az osztrák-magyar birodalom legelő tudományos tekintélyei által is összehasonlító vegyelmezés alapján mint tökéletesen mentes minden az egészségnek ártalmas anyagotól és a letézők között a legkönyvebb és legkitűnőbb cigaretta-papírnak ismertetett el.

Miután nálunk is azon meggyőződés terjed, hogy a cigaretta jószág első sorban a papír minőségétől függ, amalfolyva a „Les denières Cartouches“ papír mindig keltehetőbbé válik és mindenlyenem ezáltal árszoknáknál kapható.

Váldó csak azon papír, melynek eltegette az ide mellényomatott rajzhoz hasonló és „BRAUNSTEIN FRERES“ ezeget viseli.

Hogy osztrák-magyarországi veövét e gyár pontosan kiszolgálhassa, „Braunstein Freres“ keresked. törvényesékkéig bejegyzett ezeget alatt **RÉCSBEN, II. Negerlegasse 8. szám alatt gyári raktárt nyitott.**

3—12

A legjobb cigaretta-papír a valódi LE HOUBLON francia gyarmány. Cavley és Ezenyrtől Parisban.
 Utánasoktól mindenki óvatli.
 Ezen papír dr. Paul J. dr. Ludwig H. dr. Japponan K. munk vegyészeti tanára, a bösei kiterjedt kísérletek alapján, és a legelő kitűnő minőségű és eselent tisztaságú, s a legelő kiváló minőségű anyagokból álló, mely a legelő gyárve, mely az egészségre kártékonyan hatna.

Olcsó tűzifa.

Van szerencsén a t. é. közönségnek tudomására hozni, hogy a tűzifa árakat leszállítottuk, és pedig

a vasut melletti
 raktárunkban kapható:
 szlavoniai szil hasábfá 4 kbm. 10 ft.
 (a pályaudvaron) vagonokban 100 mtn. 60 ft.

a csatorna melletti
 raktárunkban száraz, jó minőségű
 eserhasábfá 4 kbm. 13 ft.
 bácskal szil hasábfá 12 ft.

Ezenkívül ugyanott
gyertyán-fa, bükk-fa,
tölgy-fa, rövid tölgy-fa, dorong-fa,
puha-fa,
 a legjobb minőségben a régi áron kaphatók.

Tisztelettel
ROHEIM TESTVÉREK.

A belügyminiszterium által 22,852, valamint újonnan 51,786. sz. a. ajánlott és szakhatóságok által megilyzsgált

Pollacsek-féle FERTŐTLENÍTŐ SZEREK,

és pedig fertőtlenítő folyadék, fertőtlenítő mosószappanpor nálunk **állandóan kaphatók**, ugyszintén **carbol-mész,** valamint minden **carbol-savak,** nemü fajtak

Pollacsek Emil és Társa
 kristály-szoda- és fertőtlenítő-szer gyára
BUDAPEST, VII. kerület, Király-utca 71. szám alatt.

Budapest főváros epedüll szállítókja az összes kórházak, iskolák, nyilvános épületek, terekek stb. szükségleteinek fedezésére.

2—6